

D'entrada, felicito a la Conselleria de Cultura pel patrocini d'aquesta revista i a tots els arbuciençs que, amb llur col.laboració (tant en els articles que es publiquen com en la compra d'exemplars), fan possible que aquest esforç no sigui endebades.

Una de les finalitats de PERXADA és aconseguir que els arbuciençs ens coneguem més entre nosaltres, coneguem el que ha passat i passa a la Vila, coneguem... en fi; que descobrim "aquells fets, aquelles coses o aquelles persones importants" que, si no fos per aquesta, ens passarien desapercebuts.

El pensar amb això, m'ha dut a preguntar-me com és que entre nosaltres hem de recórrer als pseudònims i noms comuns a l'hora de firmar un article. ¿No és veritat que una informació té més o menys credibilitat segons la font suministradora? ¿No és més bonic i noble, al mateix temps que fiable, veure al peu d'un escrit el nom propi de l'autor no pas una paraula indeterminada?. Crec que és molt fàcil parlar des de l'anonimat i no donar la cara, cosa que es contradeix amb "l'esperit i l'habitud de diàleg respectuosos entre els diferents sectors o grups socials i de crítica seriosa" dels que ens parlava el nostre batlle en el primer número.

Agraïnt-vos ja per endavant la publicació d'aquestes ratlles i esperant que es tinguin presents en les properes tirades, vos saluda en

---

JOSEP MATARO i CLOPES

Ens plau rebre cartes de felicitació, com aquesta, sobretot d'un membre del Consistori integrat a la candidatura GIP, cosa que posa en relleu la neutralitat de la revista. Però degut que va adreçada a la Conselleria de cultura, volem fer constar com a equip de Perxada, que la nostra revista si bé va ser promoguda per l'esmentada Conselleria i per efectes de qüestions legals n'ha de constar el seu nom a la portada, nosaltres ens ratifiquem com a equip completament independent i sense cap mena de lligams.

Pel que fa referència a les preguntes, direm que tothom té dret a mantenir l'anonimat, sempre i quan la redacció en sigui sabedora, tot i que creiem que és molt millor, més bonic i noble donar el nom propi de l'autor. Tanmateix opinem que la validesa d'un article no depèn tant del nom que el signi. La subjectivitat que es pot trobar en un escrit no correspon solament a la persona que l'escriu, sinó també a la subjectivitat del lector. Ja ho diu la dita popular, que tot és segons els ulls amb què un s'ho mira.

EQUIP PERXADA